

FV 1604-0605 bugaci agora 2008 tejes eloadasanyag .
Beérkező levelekX

Válasz mindenkinek
Továbbítás
Válasz csevegési üzenettel
Ilyen üzenetek szűrése
Nyomtatás
Hozzáadás a címtárhoz
Levél törlése
Adathalászat jelentése
Nem adathalász üzenet jelentése
Eredeti megjelenítése
Megjelenítés fix szélességű betűkészlettel
Megjelenítés változó szélességű betűkészlettel
Üzenetének szövege fura karaktereket tartalmaz?
Ez miért spam / nem spam?
Detre Csaba címzett: andrew
részletek megjelenítése máj. 26. (5 napja) Válasz

A Filozófiai Vitkör nevében megköszönöm Bánhidi András barátunknak a nagyszerűen megrendezett Bugaci Agora 2008-at, s Kör-be adom a megküldött teljes előadásanyagot.
Szeretettel: D.Cs.

ÖSSZEKÖTÖTTÉGÜNK a TEREMTÉSBEN. (2008. bugaci agora előadás.)

- > Évekig tartó belső küzdelem, lelki szenvedés és látszólagos hiábavaló
- > szellemi erőfeszítések nálam egy zsákutcába vezettek. A gondolkodás és
- > az analizáló értelem gyengének bizonyult a végső valóság megtalálásának
- > hatalmas feladatához. Az elme végleg vereséget szenvedett. Ekkor szinte
- > „véletlenül” egy utat találtam furcsa módon nem az elme építésében,
- > hanem az elme, a gondolkodás leépítésében. Hosszú és fáradságos munkával
- > miután az akarat elcsendesedett az elme és személyes én érzete eltűnt.
- > Az átváltozás pillanatában végtelen, mindent átfogó tudatosság vette
- > kezdetét, az előtte lévő szüntelen eme fecsegés és gondolkodás helyett.
- > Végre béke és nyugodtság vett körül. AZ Önmagában létező, tökéletesség,
- > a megnyilvánult és meg nem nyilvánult, öröme érezhetővé vált.
- > A jelenlétben néma csend hatja át a környezetet, a mozgás lelassul, majd
- > megáll. Minden fokozott elevenséget sugároz. Minden tudatában van minden
- > másnak. A ragyogás fényessége túlradóan Isten természetű és
- > hiánytalanul magába foglal mindent. Itt minden kapcsolatban áll
- > mindennel, mert a létezés lényegének alapvető jellegén egyaránt
- > osztoznak, minden összhangban van minden mással.
- > A Jelenlét egyfajta folytonosság, amely teljesen betölti a tudatot. A
- > tér itt egy mély Éberség mely mindennek a lényege. Az Éberség tudatában
- > van saját éberségének és mindenütt jelenlévő valóságának. A létezés
- > Isteni öröme, kifejeződése, formaként, valamint forma nélküliként,
- > egyaránt uralkodik minden tárgyban, személyben, növényben és állatban. A
- > tökéletes isteni természete itt mindent egyesít.
- > A minden itt érhetően ugyan azon lényegből van, kivétel nélkül, és

- > mindent magában foglal. Fontosságukat vagy jelentőségüket tekintve nincs
- > különbség a kövek vagy az emberek között. Semmi sincs kizárva a
- > Mindenből, amely mindent magába foglal, teljes, tökéletes, hiánytalan.
- > Minden egyenértékű, mert az egyetlen igazi érték a létezés.
- > Maga a jelen teljes és tökéletes. Nincsenek szükségletei, vágyai vagy
- > hiányérzete, Sem a tökéletlenség, sem az összhang hiánya nem lehetséges
- > itt, sőt minden tárgy műalkotásként, eszményi szépségű és
- > kiegyensúlyozott szoborként jelenik meg. A Teremtés egészének Szentsége
- > itt minden dolog nagybecsüléseként van jelen minden más iránt. Mindent
- > átitat az áhítat és a tisztelet.
- > Ha egy pillantást vetünk a testre, kiderül, hogy ugyanolyan, mint minden
- > más. Az egyén nem birtokolja, nem a tulajdona, egyenrangú a bútorokkal
- > vagy a többi tárggyal, egyszerűen csak a Létezés része. Semmiféle
- > személyes érzés nem fűződik a testhez, nincs semmifajta azonosulás vele.
- > Magától mozog, megfelelően végrehajtja a működéséhez szükséges
- > feladatait, erőlködés nélkül sétál és lélegzik. Önműködő, tetteit a
- > Jelenlét határozza meg és ösztönzi. A test csupán egy „szép összhangban
- > lévő forma”, egyenértékű a szobában lévő többi „formával”.
- > Amikor mások szólnak hozzá, a test hangja megfelelően válaszol, de ami a
- > beszélgetésben hallható, ahhoz mélyebb jelentés társul. Minden közlés
- > mélyebb szinten válik érthetővé, mintha az összes egyszerűnek hangzó
- > kérdés valójában a létre vonatkozó kérdés és magáról a létről tett
- > megállapítás volna. A megfogalmazás a felszínen hangzik, de mélyebb
- > szinten komoly szellemi jelentéssel bír.
- > A test, amelyet mindenki, mint „engem” lát, akihez mindenki beszél,
- > megfelelő válaszokat ad. Ez önmagában véve különös, mert ehhez a testhez
- > egyáltalán nem társul az eddig valósnak hitt „én”, mert a valódi a
- > láthatatlan annak nincs meghatározott tartózkodási helye.
- > A Jelenlét Csendjében az elme mozdulatlan és hallgat. Nem jelennek meg
- > előtte folyamatosan képek, fogalmak vagy gondolatok. Nincs, aki
- > gondolhatná ezeket. Mivel nincsen egy cselekvő személy. Minden magától,
- > a Jelenlét nézőpontjaként történik.
- > A közönséges tudatállapotokban a hang az elmezaj háttérbe szorítja,
- > megszünteti a csendet. Ezzel szemben a Jelenlétnél ennek épp az
- > ellenkezője történik. Habár a hang érzékelhető de a háttérben marad.
- > Csend uralkodik, így valójában a hang nem töri meg a csendet, nem veszi
- > át a helyét. Semmi sem háborítja ezt a nyugalmat, nincs, ami megzavarná
- > békeességét. Noha a mozgás is megjelenik, nem érinti a mozdulatlan
- > nyugalmat, amely túl van a mozgáson, de a mozgást még magában foglalja.
- > Mintha minden lelassulna, mert az idő nem létezik. Csak a folyamatos
- > Most állapot Van. Nincsenek események, sem történések, hiszen minden
- > indulás és megállás, minden kezdet és vég csak a megfigyelő ellentétein
- > alapul, csak a dualista tudatban létezik, és mint mozgás látszik. A
- > duális szemlélet hiányában nem lehet egymást követő események
- > sorozatáról beszélni, vagy ilyen értelemben érzékelni.
- > A gondolkodás az analízis helyét az önmagát feltáró tudás veszi át,
- > amely megértést ad, és magától ragyogó lényege által, önmagát érteti
- > meg. Mintha minden szótlánul beszélne, és tökéletességének hiánytalan
- > szépségében mutatná meg teljességét. Ilyenformán kinyilvánítja
- > dicsőségét és a benne lévő Istenit.
- > A teljességet és minden létező dolog lényegét előtű Jelenlét mennyei
- > gyengéd, érintése az ellágyuláshoz hasonló. Legbelső lényege a szeretet.

- > A köznapi világban csak a dolgok felszíne érinthető, a Jelenlétnél
- > azonban minden dolog és ezek belső lénye összecseng minden máséval. Az
- > érintés, a tökéletes érintése, s ez egy végtelenül mély szeretetnek az
- > átélése is. E mély szeretet kapcsolatban áll mindennek a belső
- > lényegével, ezért tudatára ébredünk, hogy minden dolog, tárgy vagy
- > személy benne van ebben a Jelenlétben.
- > E szeretetnek ereje korlátlan, mivel nem tartalmaz ellentétet, és nincs
- > ellentéte, ezért teljes, és jelenvaló. Áthat minden Létezőt, és ereje
- > egyszerre teremt és tart össze. Ez a szeretet a Jelenlét belső
- > tulajdonsága, jelenléte pedig magának a létezésnek a lényege. Egyformán
- > jelen van minden dologban. Sehol nincs üresség, mert a szeretet kitölt
- > minden teret és a benne lévő dolgokat. Minden egyes levél tudja, hogyan
- > tapasztalja meg és osztozzon ebben az örömben.
- > Minden dolog csendben ujjong, mert tudatuk itt az egység áradó örömének
- > összhangjának a tapasztalása. Minden dolog lényéből a teremtő
- > önfelismerő fénye ragyog. Minden sugárzik, minden gyönyörű.
- > Mindenki nyilvánvaló szeretetet érez mindenki más iránt. A lények
- > beszéde megváltozik, minden beszélgetés szeretettel teli és békés. Az
- > elhangzó szavak jelentése nem ugyanaz, mint amit mások hallanak.
- > Magasabb rendű öntudatuk kisebb énjüket figyelmen kívül hagyva,
- > közvetlenül egymáshoz szólnak, és az emberek köznapi énjai a jelek
- > szerint nincsenek tudatában a magasabb szinten zajló eszmecsereinek. Mind
- > eközben az ön tudat jelenléte olyan új összefüggésekben mutatja meg a
- > „gond” illuzórikus voltát, amely e fényben nem képes megkapaszkodva
- > maradni.
- > A test továbbra is működik, és a tudatosságon keresztül közvetített
- > szándékot jeleníti meg. A test további fennmaradásának nincs különösebb
- > jelentősége, egyértelmű, hogy voltaképpen a világegyetem tulajdona. A
- > világban lévő testek és tárgyak végtelen változatosságot tükröznek, és
- > tökéletesek. Semmi sem jobb vagy rosszabb, mint bármi más, és értékét
- > vagy jelentőségét tekintve nem különbözik a többitől, csak kiegészíti a
- > többit. Az önzonosság jellegénél fogva minden létező önmagából fakadó
- > értékét a céljának egyenrangú kifejeződéseként határozza meg. Minthogy a
- > „viszony” fogalma a dualista elme megfigyeléséből ered, a Valóságban nem
- > a viszonyok a fontosak. Minden „van” és a létezés „vanságáról” tanúskodik.
- > Ilyenformán egy tevékeny megfigyelő természetes gondolati
- > osztályozásának közbeékelődése nélkül sem változás, sem mozgás nem
- > írható le vagy magyarázható. Minden „dolog” Csupán isteni lényege
- > kifejeződéseként fejlődik, változik. A fejlődésben tehát a tudat
- > nyilvánul meg, és a magasabb szintű energia szintjeitől a kisebb, de
- > összetettebb formák felé haladva, végül a fizikai anyagban fejeződik ki.
- > A teremtés így az absztrakt formanélkülitől a fokozatosan kialakuló
- > formán keresztül egy végleges energiamintázatban, majd kézzelfogható
- > anyagi valóságként nyilvánul meg. A megnyilvánulás a folyamatos
- > teremtésben megjelenő Tökéletes kifejeződése.
- > A teremtés folyamatos, sem kezdete, sem vége nem lehetséges. A
- > láthatóság vagy maga az anyagi jelleg, csak az elme észlelésének a
- > terméke, és nem a létezéshez szükséges állapot. A forma nélküli, minden
- > formában benne rejlik, belőle van.
- > Mivel minden a folyamatos teremtés állapotában van, ez azt jelenti, hogy
- > mindenben a TÖKÉLETES fejeződik ki. A Tökéletes jelenik meg minden alany
- > és állítmányban, tehát mindenben, ami létezik. Ezért minden tiszteletre

- > és nagybecsülésre méltó. Sok természeti kultúrára jellemző, a minden
- > élőlényben és a természetben lakozó szellem tisztelete.
- > Minden létező a Tökéletes tökéletlen állapotokba önként formába simul
- > alakja. Ha félretesszük az ellentétpárokra alapuló, vagyis dualista
- > észlelés értékelését és megkülönböztetését, megmutatkozik mindennek az
- > eszményi tökéletessége és szépsége.
- > A dualista elme történeté alakította, a „jó” és a „rossz” fogalmait
- > mely valójában a pusztán emberi vágyra vezethető vissza. Ha valami
- > kívánatos, akkor „jó”, ha nem kívánatos, akkor „rossz” lesz belőle. Ha
- > az emberi hitrendszeret elváltatjuk a megfigyeléstől, csak annyit
- > látunk, hogy a forma a „változásban” folyamatosan fejlődik, bonyolultabbá
- > finomabbá válik, ami helyénvaló, a kiválasztódás szempontját követve.
- > Minden a saját lényege és a meghatározó feltételek függvényében
- > nyilvánítja meg a benne rejlő lehetőséget. Abban rejlik minden dolog
- > nagyszerűsége, hogy a Tökéletes teremtésének dicsősége magában a
- > létezésben fejeződik ki. Pusztán „létevel” minden egyes létező az
- > eredendő önkéntes alanyiságát bizonyítja. A nem megnyilvánult a
- > Tökéletes szándéka révén nyilvánul meg. Maga a teremtés ennek a
- > folyamatnak a neve, és mi ennek tanúi vagyunk.
- > Mivel a Teremtés természete nem nyilvánvaló az átlag emberi tudat
- > számára, az elme talányokat gyárt, például: Miért engedhet meg egy „jó”
- > Isten annyi „rossz” és gonosz dolgot? Ezért nincsen is, mert ha lenne a
- > rossz dolgok, nem lennének stb. a dualistaérzékelésen és a
- > megnyilvánulások önkényes osztályozásán túl jóról, rosszról már nem
- > beszélhetünk. Az Isteni elme megalkotja a teremtést és ennek terméke a
- > tárgyiasult tudat vagyis az anyag. Ennek fényében belátható, hogy a
- > világegyetem önmagában véve értelmetlen. Az emberi elme megalkotja
- > elképzeléseit céljairól és vágyairól, az anyagban zajló események pedig
- > vagy összhangban állnak, vagy nem ezekkel. A veszteség és a győzelem
- > egyaránt a dualista elme korlátain belül jelenik meg, és a viszonyok a
- > honnan nézem terméke de önmagában nem létezik. Az érzékelés
- > korlátozottsága miatt úgy látszik, ebben a világban minden megjelenik,
- > majd eltűnik. Minthogy a Valóság túl van téren, időn és formán, nincs
- > jelentősége, hogy egy dolog vagy „személy” a másodperc töredékéig vagy
- > ezer évig létezik-e. Ezért hiábavaló ábrándnak tűnik a küzdelem,
- > amellyel az ember néhány évvel vagy pillanattal igyekszik
- > meghosszabbítani az önkényes birtokviszonyait...a test és „én” életét,
- > hiszen a létezés a legkevésbé az időben tapasztaljuk meg. A jelen
- > pillanat az igazi valóság, amelyet ha megtapasztalunk, láthatóvá lesz
- > minden egyéb elvonatkoztatás, csak egy elmeszülemény. A nem-kettősség
- > valóságában minden teljes, és a vágy és hiány helyébe a szeretet és öröm
- > lép. Az élet fejlődése közepette minden élő dolog kifejezi a benne rejlő
- > lehetőségek teljességét, minden adott pillanatban. Az indíték a
- > beteljesedés pillanatában, mint olyan eltűnik, de a közbeni cselekvés, a
- > lehetőség megvalósulásának egy szakaszaként jelenik meg. Ezért a
- > cselekvés háttérében a teljesség eljövetele és a pillanatot kísérő
- > lehetőség közeledésének öröme a mozgatórugó. A testi szükségletek
- > kielégítésének élvezete, magának a cselekvésnek az eredménye. Az
- > életöröm a pillanatnyi létezésből ered, és a folyamatos beteljesedés
- > tudata a létezés örömeinek egyik jellemzője.
- > Az egymásutánosság az „én” észlelése nyomán megjelenő káprázat, az én
- > megfigyelési pontja. Az érzékelés az ÉN létezési élménye, amely a

- > Végtelent, tapasztalható végessé átalakítva, létrehozza az idő, a hely,
- > az időtartam, a kiterjedés, a helyzet, a forma, a viszony és
- > korlátozottság valamint az egyedül és külön vagyok észleletét.
- > A Minden teljességére nem lehet „rájönni”. A TELJESSÉG és TÖKÉLETESSÉG
- > nem gyűjthető össze és nem ismerhető meg de átélhető az által hogy
- > azonossá válunk vele. A Tökéletes elméje az univerzális tudat, amely
- > Most ként éli meg a Teremtés kibontakozását.